

за да си почине, то са увѣрва, че е и нещастенъ.

IV

Станалъ Танчо утреньта рано до зора, захваналъ да тимари своето конченце и да са приготвява за пжтъ; а Дона испекла турта, купила сирене и напжлншла съ тѣхъ дисагите на мжжътъ си. Щомъ сжмнало, то роднините и приятелите на Танча дошли да го испроводатъ и да испиятъ по една чашка ракия за и ди съ богомъ и за проводякъ. Дѣцата, съ сжнливи очици, припкале ту около майка си, и опинале я за сукманътъ, ту около баща си, и распитвале го дека отива и джлго ли време ще да са мае тамъ. Така сжщо и Дона, съ заплакани очи, ту шѣпнала нѣщо на мжжътъ си, ту хласкала дѣцата и сжрдила имъ са: „не даватъ човѣку ни да помисли, ни да поговори!“ говорила тя, ако